

§ 7

Överenskommelse mellan Stockholms läns landsting och kommunerna i Stockholms län kring personer med missbruk/beroende

- remiss från kommunstyrelsen, KS 154-1131/2016

Dnr 1.5.1.328-2016

Beslut

- Stadsdelsnämnden överlämnar detta tjänsteutlåtande som svar på remissen.

Ärendet

Kommunstyrelsen har remitterat remiss om Överenskommelse mellan Stockholms läns landsting och kommunerna i Stockholms län kring personer med missbruk/beroende till bland annat Älvsjö stadsdelsnämnd för yttrande.

Stockholms läns samarbete kring personer med missbruk/beroende har sedan 1998 formulerats och antagits politiskt i kommunerna och lanstinget genom gemensamma policydokument. En omarbetning av policyn från 2008 är nu nödvändig med anledning av kunskapsläget och reviderade nationella riktlinjer. Det tidigare begreppet policy har ändrats till begreppet överenskommelse.

Syftet med överenskommelsen är att uppnå bästa möjliga livskvalitet och funktionsnivå i vardagslivet för den enskilde som är i behov av huvudmännens insatser samt bidra till att minska sjuklighet och dödlighet samt förebygga suicid för målgrupperna.

Förvaltningen är överlag positiv till föreslagen överenskommelse och står bakom densamma.

Stadsdelsförvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat 2016-10-03.

Beslutsgång

Nämnden ställde sig bakom förvaltningens förslag.

Särskilt uttalande (L, M och C)

Jan Bressler med flera (L), Johan Nilsson med flera (M) och Evy Kjellberg (C) anmälde ett särskilt uttalande angående överenskommelse mellan Stockholms läns landsting och kommunerna i Stockholms län kring personer med missbruk/beroende.

Många flyktingbarn har trauman med sig från hemlandet och från flyktresan som behöver bearbetas.

Det har uppmärksammats personer bland dessa som har svårt med sömn, aggressioner och tyngre psykiatrisk symtom som kräver behandling. Även missbruksproblematik förekommer.

För att hjälpa dessa barn finns BUP -barn och ungdomspsykiatri - men det är svårt att få tider och mycket svårt att motivera ungdomarna att gå dit vilket är förödande. Att gå till en psykiatriker kan för dessa barn ofta vara närmast oöverstigligt. Man är rädd att andra kommer att se dom som "galna". En hel del mår mycket dåligt och prognosen utan behandling och professionellt samtalskontakt är dålig för den här gruppen. Det skulle vara ovärderligt om man kunde få ut läkare till boenden som kunde träffa ungdomen på plats.

Samhället har förändrats och även samhällets stödfunktioner behöver följa med samhällets behov.

Mitt önskemål är att barn och ungdomspsykiatri skulle kunna starta ett lämpligt mobilt team för att hjälpa och stödja ensamkommande flyktingbarn och dess personal.